

Sygn. akt III KKN 333/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 5 lutego 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - Andrzej Konopka

Sędziowie SN: - Marian Buliński - sprawozdawca
- Dorota Rysińska

Protokolant: Barbara Szenk

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Waldemara Smardzewskiego

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2001 r.

sprawy **M. G.**,

skazanego z art. 212 § 1 kk z 1969 r.

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 23 stycznia 1998 r., sygn. akt: II Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 24 października 1997 r., sygn. akt: II K [...]

**- oddała kasację a kosztami sądowymi związanymi z
postępowaniem kasacyjnym obciąża skazanego.**

U Z A S A D N I E N I E

Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 24 października 1997 r. (II K [...]) M. G. został skazany za popełnienie przestępstwa określonego w art. 212 § 1 kk z 1969 r. na karę grzywny w kwocie 1000 złotych.

Apelację od tego wyroku złożył obrońca oraz prokurator na niekorzyść oskarżonego.

Obronca zarzucił zaskarżonemu wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych przez obrazę art. 3 § 2 i 3 kpk z 1969 r. i wniósł o uniewinnienie oskarżonego. Natomiast prokurator zarzucił rażącą niewspółmierność (łagodność) wymierzonej oskarżonemu kary.

Sąd Wojewódzki w K. wyrokiem z dnia 23 stycznia 1998 r. (II Ka [...]) zaskarżone orzeczenie utrzymał w mocy.

Kasację od tego wyroku złożył obrońca skazanego, zarzucając temuż orzeczeniu rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, mogące mieć wpływ na treść orzeczenia tj. art. 3, art. 357, art. 372 § 1 kpk z 1969 r. poprzez nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść skazanego, przez uznanie, że przeprowadzony w sprawie eksperyment osmologiczny należy uznać za pełnowartościowy dowód, pomimo, iż jest to jedyny dowód przemawiający na niekorzyść skazanego a jego wartość dowodowa została przez obronę zakwestionowana w sposób podany w apelacji od wyroku Sądu pierwszej instancji.

Na tej podstawie skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i utrzymanego nim wyroku Sądu Rejonowego w K. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji, ewentualnie o zmianę zaskarżonych wyroków i uniewinnienie skazanego od zarzucanego mu czynu.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego nie jest zasadna.

W istocie rzeczy kasacja sprowadza się do zarzutu obrazu art. 7 kpk (art. 4 § 1 kpk z 1969 r.) polegającego na dokonaniu przez sąd dowolnej – zdaniem skarżącego – oceny dowodów a zwłaszcza oparcie winy skazanego na niepełnowartościowym dowodzie z eksperymentu osmologicznego. Powyższe nie znajduje jednak potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Bezsporne jest, iż w przedmiotowej sprawie powołano biegłego (k. 20) w celu stwierdzenia czy pobrane ślady zapachowe od dwóch osób odpowiadają śladowi osmologicznemu zabezpieczonemu w toku oględzin samochodu C. z gaśnicy leżącej wewnątrz samochodu.

Biegły sporządził opinię nazwaną „Eksperyment Kryminalistyczny” (k. 23-25). Opinia ta była oparta na przeprowadzonych eksperymentach osmologicznych, polegających na użyciu dwóch psów „J.” i „E.” do zabezpieczenia śladów zapachowych (k. 26-29). Oba psy osobno po sześć razy rozpoznawały – po nawęszaniu zapachu pobranego z gaśnicy – pojemniki z zapachem pobranym od skazanego (26odw. I 27 odw.). W trakcie tych eksperymentów osmologicznych przeprowadzono także badanie sprawności węchowej psów i atrakcyjności zapachowej materiału porównawczego, potwierdzając sprawność węchową psów i wykluczając atrakcyjność zapachową materiału porównawczego.

Wszystkie dowody podlegają takiej samej ocenie, niezależnie czy dowodem są zeznania świadka czy opinia osmologiczna, podlegają one swobodnej ocenie sądu opartej na zasadach prawidłowego rozumowania opartego na wiedzy i doświadczeniu życiowym. Przepisy kodeksu postępowania karnego nie dzielą dowodów na bardziej i mniej wartościowe ani na takie co mogą występować samodzielnie i takie co nie mogą być jedynymi wskazującymi na winę oskarżonego.

Jeden dowód uznany przez sąd za wiarygodny ma zdecydowaną przewagę nad wieloma dowodami uznanymi przez sąd za niewiarygodne. Warunkiem jest by dokonana przez sąd ocena spełniała wymagania art. 7 kpk.

Sąd pierwszej instancji dokonał właśnie takiej oceny zgromadzonych dowodów. Szeroko (k. 2 uzasadnienia wyroku) i wnikliwie uzasadniał dlaczego opinię osmologiczną uznał za pełną, jasną i wiarygodną. Nadto wskazał, iż ta opinia ma wsparcie w innych dowodach. Sąd odwoławczy taką ocenę dowodów dokonaną przez sąd orzekający aprobował wskazując, iż opinia osmologiczna została oparta na prawidłowo przeprowadzonych eksperymentach i nawet jako jedyny dowód byłaby dowodem wystarczającym do przypisania winy oskarżonemu. Podzielając ocenę dowodów dokonaną przez oba sądy, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Przewodniczący SSN: (Andrzej Konopka)

Sędziowie SSN: (Marian Buliński)

(Dorota Rysińska)

aw
f/jw